

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการนำเครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันในทางธุรกิจ
คำสำคัญ	การนำเครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันในทางธุรกิจ
นักศึกษา	พนา เลิศเชิดชูพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.วัชระ เนติวนิชย์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2556

บทคัดย่อ

เครื่องหมายการค้าถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่าง มีราคาและสามารถทำการซื้อขายได้ การที่ไม่ได้บัญญัติให้ผู้ประกอบการสามารถนำทรัพย์สินประเภทอื่น โดยเฉพาะในกรณีของ เครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันในทางธุรกิจ ได้ นอกจากจะเป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการ นำทรัพย์สิน โดยเฉพาะเครื่องหมายการค้ามาขอสินเชื่อเพื่อนำเงินทุนมาใช้ในการประกอบกิจการ ของผู้ประกอบการ ประกอบกับปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในระหว่างการร่างพระราชบัญญัติ หลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้นำทรัพย์สินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ไม่สามารถ จำนำและจำนำองได้มาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ โดยผู้ให้หลักประกันไม่ต้องส่งมอบการครอบครอง ทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับหลักประกัน อย่างเช่น จำนำ จำนำอง แต่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวยังมี ข้อบกพร่องเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนในเรื่องของการนำเครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ ว่าทำได้หรือไม่

จากที่ได้ศึกษาการใช้เครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันในทางธุรกิจ จะเห็นได้ว่า แม้ว่าการนำเครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันในการชำระหนี้จะอยู่ในนโยบายที่รัฐ ให้ความสำคัญไว้ก็ตาม แต่หากพิจารณาจากกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันจะพบว่าไม่มีบทบัญญัติ ของกฎหมายที่สามารถนำเครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ประกอบกับเรื่องดังกล่าว เป็นเรื่องที่ใหม่สำหรับประเทศไทย อีกทั้งยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนรองรับ ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของหลักการ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของทรัพย์สินทางปัญญาแต่ละประเภท รวมทั้งการ ประเมินมูลค่าของเครื่องหมายการค้า อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีร่างพระราชบัญญัติ หลักประกันทางธุรกิจขึ้น โดยมีหลักการสำคัญที่เปิดช่องให้สามารถนำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกัน

ได้โดยไม่ต้องส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ซึ่งหลักการสำคัญดังกล่าว สามารถนำมาปรับใช้กับการนำเครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ เนื่องจาก ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างไม่สามารถส่งมอบการครอบครองได้ แต่การนำร่าง พระราชนัญญติฉบับนี้มาปรับใช้กับทรัพย์สินทางปัญญาที่ยังมีปัญหาอยู่บ้าง ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่า ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แม้ว่าจะกำหนดไว้ว่าให้สามารถนำ “ทรัพย์สินอื่น ตามมาตรา 8(5)” มาเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ แต่เมื่อพิจารณาแล้วการที่จะนำเครื่องหมายการค้ามาเป็น หลักประกันในการชำระหนี้ยังมีความไม่ชัดเจน และยังต้องมีปัญหาในเรื่องของการตีความ หากมีการนำเครื่องหมายการค้าไปเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นสมควรเสนอ แนวทางในการนำเครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ดังนี้ ประการแรก เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจไม่มีบัญญัติเฉพาะให้สิทธิในเครื่องหมายการค้าเป็นทรัพย์สิน ที่นำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อนำมา ปรับใช้กับการนำเครื่องหมายการค้ามาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ ประการที่สอง จัดตั้งองค์กร ของรัฐ ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการประเมินเครื่องหมายการค้าแล้ว ยังต้องมีบทบัญญัติบังคับให้ สถาบันการเงินใช้เกณฑ์การประเมินราคาหลักประกันจากองค์กรดังกล่าว ประการที่สาม ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการระจับข้อพิพาท มีแต่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับหลักประกันที่มีขั้นตอนที่รวดเร็วกว่าการบังคับคดีโดยเจ้าพนักงาน บังคับคดี หากมีการปรับใช้แนวทางระจับข้อพิพาทดังกล่าว จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งซึ่งถือเป็น ทางเลือกหนึ่งของคู่สัญญา ประการที่สี่ ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจไม่มีบทบัญญัติ เกี่ยวกับการควบคุมการใช้สินเชื่อ ควรจะมีข้อกำหนดในสัญญาหลักประกันให้เจ้าหนี้หรือสถาบัน การเงินสามารถควบคุมการนำเงินกู้ไปใช้ได้

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEMS REGARDING THE USE OF TRADEMARKS AS SECURITY
KEYWORDS	THE USE OF TRADEMARKS AS SECURITY
STUDENT	PANA LERTCHERDCHUPONG
THESIS ADVISOR	DR.RUNGSAENG KITTAYAPONG
THESIS CO-ADVISOR	DR.WATCHARA NEITIVANICH
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2013

ABSTRACT

Trademarks are intangible property, which can be of values and transferable. Restricting the use of trademarks in securing a loan is considered an obstacle for any business. In Thailand, a draft law on security transaction has been proposed and, currently, is under legislative process. The objective of the bill is to allow any economically valuable property to be used as security in a mortgage or a pledge. However, the language of the bill is unclear whether trademarks are on the list of eligible security.

This paper finds that although the government has a policy on intellectual property pledge, at this moment, there is no law prescribing the administration of such concept. Moreover, it is uncertain about the characters of intellectual property and appraisal method of trademarks value. Therefore, the writer suggests that, firstly, the draft legislation on security transaction should be amended to clearly specify that a trademark can be used as security. Secondly, an organization should be established to assess the value of trademarks to be used in a pledge. Thirdly, the draft law should provide an alternative method of settlement of disputes on execution the pledge. And lastly, there should be a provision that allows financial institution or creditors to control debtors on using the loans.